

Alois Volkman: SILENT MUSAE

(Hanácké noviny 12. 2. 1991)

Už pět let uplynulo od smrti Jaroslava Seiferta. Pět let uplynulo od jeho pohřbu, jehož se zúčastnilo více příslušníků bezpečnosti, než bylo dokonce zvykem při zakázaných manifestacích a demonstracích. Seifertovo dílo bylo i po jeho smrti příliš živé na to, aby nepopuzovalo oficiální reprezentaci.

Smrt člověka může být za jistých okolností inspirací k tvůrčímu činu. Sám Seifert tuto skutečnost prokázal svou sbírkou Osm dní, kterou napsal v rozmezí smrti a pohřbu prvního prezidenta ČSR T. G. Masaryka. Jeho verš To kalné ráno, to si pamatuj, mé dítě... Je v povědomí národa dodnes.

Alois Volkman, Seifertův přítel, osobní lékař a besedník, dobře znal Seifertovu sbírku Osm dní i okolnosti jejího vzniku. Když ho 10. ledna 1986 zastihla zpráva o smrti Jaroslava Seiferta a když si uvědomil, že se se svým přítelem - básníkem již nikdy nesetká, uložil svou bolest do veršů básně Odložené pero Jaroslava Seiferta: cam Praho odešel tvůj vyznavač / tvůj zpovědník tvůj mluvčí / statečný ochránce i bohém poslední / co psal jen inkoustovým perem namáčením do borůvčí. // Že není ani stopy po ranním sněhu?! / Jen se rozhlédni // jeho pero bylo nejmenší / z tvých věží / bylo jemným mýdlem do srdcí i do paměti. / Náklady jeho knih na srdci lidem leží / a nové přibudou tam dětem našich dětí.

10. ledna 1986 byl položen první kámen ke stavbě nové básnické sbírky nazvaná dodatečně Silent Musae (Mlčí Múzy). Obsahuje patnáct básní, napsaných mezi dnem úmrtí a dnem pohřbu Jaroslava Seiferta. Ona paralela mezi sbírkou Osm dní a sbírkou Silent Muse by neměla být vnímána ve formální rovině, v oné skutkové vázanosti. Společný je jim pouze motivační impuls, onen posun myslí při skonu milovaného člověka – génia.

Básně Aloise Volkmana ležely v umělcově archivu a čekaly na své vydání bezmála pět let. Nedočkaly se přízně nakladatelství ani v nových podmínkách, neboť tep doby se zvýšil a bylo nutno otevírat básnické dílny těch, kteří mohli publikovat jen v semizdatech nebo v zahraničí.

Blížící se páté výročí smrti Jaroslava Seiferta přivedlo básníka Aloise Volkmana k myšlence vydat svou sbírku jako soukromý tisk. Stalo se tak způsobem mimořádně citlivým. Kromě zmíněných básní publikace obsahuje osm esejisticky koncipovaných vzpomínek samotného autora a dvanáct fotografií z posledního období života Jaroslava Seiferta a z jeho pohřbu. Autory fotografií jsou Karel Kestner a Jaroslav Krejčí. Jde o snímky nesmírně autentické a sugestivní.

Alois Volkman vyprovází svou básnickou sbírku ke čtenáři slovy: Dovolte mi vydat tento knižní titul z titulu láskyplného přátelství vlastním nákladem. Vlastním

nákladem – vlastní svědectví a prožitky. Byť bych se zadlužil, zároveň splatím veliký dluh. Takže vlastně nemohu prodělat.

Básnická sbírka *Silent Musae* je tvůrčím činem, který by neměl být opomenut žádný milovníkem poezie.

Bohumír Kolář